

Jak bych naložila s milionem korun poskytnutým z fondů EU?

Vážený pane poslanče,

představuji si, jak by se mohl využít jeden milion korun z evropských fondů. Protože mám vlastní zkušenost s integrací handicapovaného žáka do školního kolektivu, myslím si, že by tento obnos peněz mohl pomoci právě postiženým dětem v našich školách.

Na základní škole v obci Dříteň jsme měli ve třídě slepého a postiženého chlapce na vozíčku Petra Vondráška. Protože Dříteň je malá vesnička, tak škola nebyla pro takové dítě přizpůsobená.

Petr bydlel až na konci vesnice a jeho maminka ho odtud musela každý den 2 km vozit do školy, ať už bylo léto nebo zima. Než se však Petr dostal do třídy, musel ho někdo větší a silnější postavy, než jeho maminka naložit do výtahu a tento výtah nechat nahoře v patře někým přivolat, protože se k Petrovi do malého výtahu už nikdo další nevešel, kdo by mohl zmáčknout, do jakého patra chce přijet. Ve třídě měl Petr speciální počítač s Braillovým písmem, aby s námi mohl číst naskenované učebnice. Všechen ruch a šum ve třídě Petra znervózňoval, protože sluch byl jeden z mála smyslů, se kterým neměl zdravotní komplikace. Petr neměl běžný rozvrh hodin, jako celá třída, ale pouze čtyři hodiny, aby učivo dobře zvládl a postupně si osvojil. Pokud byl unavený, tak měl ve třídě speciální polštář na to, aby mohl chvíli vykonávat jiný pohyb, než celé hodiny sedět na invalidním vozíku.

Tímto bych prosila, abyste alespoň nějaký ten milion zainvestovali do škol, ať už to jsou školy ve městech, nebo na vesnicích. Petrovi i takovéto malé pomůcky, jako byl ten ergonomický polštář, nebo vybavený počítač, pro jeho potřebu velice pomohl a nevím, jak by výuku bez těchto věcí zvládal, velice mu také pomohla jeho asistentka, která s ním ve škole byla celý den.

Nechci si ani představit, jak to měl Petr těžké při výuce přírodopisu, nebo fyziky, když si nemohl představit, jak vypadá sudokopytník, nebo, jak funguje Archimedův zákon.

Každému takto postiženému člověku se uleví, když ví, že na něj někdo myslí a poskytne mu nějakou pomoc a není všem lhostejný a jen na obtíž.

Myslím, že takovéto věci, jako je výtah do školy se vždy hodí, protože ho nemusí využívat jen vozíčkáři, ale třeba starší lidé, kteří přijdou do školy nebo žáci s berlemi, kteří tuto výbavu ve škole jistě ocení. A pořízení výtahu stojí právě něco kolem jednoho milionu korun.

Petr úspěšně dokončil základní školu a nyní studuje dále na střední škole a to jen díky téhle investici a možnosti našeho vzdělávacího systému zapojit děti s postižením do výuky na základní škole. Petrovi byla dána šance, kterou jistě využije, protože sám je velký bojovník. A nakolik Petra znám, on svůj boj o budoucí život a uplatnění ve společnosti jistě nevzdá a vyhraje.

S pozdravem a přáním hezkého dne

Drita Rexhepiová,
Petrova bývalá spolužačka
Nákří 9
Dívčice 373 48

nyní studentka
Obchodní akademie

Husova 1
České Budějovice
370 21